

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger ved Fyrvæsenet m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2113 ff.)

Lovforslaget fattede under Forhandling.

Blem: Det fremgaar af det foreliggende Lovforslags Motiver, at Fyrvæsenet i de sidste 14 Aar har været under en meget stærk Udvikling. Man ser det deraf, at den Gang havde man 44 Fyr, og nu i Aar 70, og den Gang havde man et Personale paa 142, medens der nu er 255 Personer til at betjene disse Fyr. Det er ganske naturligt, at et saadant Forslag nu fremkommer om en Regulering af Lønningerne til disse Embeds- og Bestillingsmænd i Lighed med, hvad der blev vedtaget i Fjor for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende, saaledes at deres Lønninger komme mere til at svare til Aarsbeholdningens Omfang, og det er ogsaa naturligt, at Fyrvæsenet har undergaaet denne store Udvikling, naar man ser hen til Øresunds-traktaten af 14de Marts 1857, hvor Danmark ved Afsløsning af Øresundstollen fik 35 Mill. Rd. — vi faae nu ikke mere end 65 Mill. Kr., da nogle Postere ere uerholdelige, og Danmarks Kvotadel er godt og vel 1 Million Daler, men Danmark paatog sig ifølge Art. 2 og 3 at bevare og vedligeholde alle de Fyr, Løse Mærker, Bøier, Tønder og Vignende, som skulde lette Seiladsen ved vore forskellige Indløb her i Landet og ved vore Ryster, og ligeledes paatog Danmark sig at tage under alvorligste Overveielse, hvorvidt de forskjellige Fyrs Beliggenhed skal forandres, eller om man skal forøge deres Tal. Alt uden forøgede Udgifter for de fremmede Nationers Vedkommende. I Henhold til denne Traktat er det altsaa ikke alene en Pligt, men ogsaa en Værsjag for Danmark at holde vore Fyr i god Orden. At vi have gjort dette, er vistnok ogsaa anerkjendt fra alle Sider. Det er ogsaa i den Anledning, jeg ønsker at spørge den høitæredede Minister: Naar det i Motiverne staar: „Endelig maa det erindres, at man staar midt i en rask Udvikling, og en utilstrækkelig Administration vil selvfølgelig umuliggjøre, at man følger ret med paa dette Omraade,“ skal det da forstaaes, saaledes, at vi staa midt i en Udvikling, og at der er en Del mere at gjøre endnu, idet jeg snarere troede, at Udviklingen havde kulmineret.

Med Hensyn til de forskjellige Lønnings-satser har Forslaget undergaaet en Forandring fra i Fjor, idet der da kun var foreslaaet een pensionsberettiget Post, nemlig Fyrdirektørens, medens der nu er foreslaaet i Aar 19. Der er henvist til Post- og Telegrafvæsenets Lønningslov. For Postvæsenets Lønningslovs Vedkommende kan jeg ikke fuldtud erkende, at dette Forslag er fuldstændig at parallelisere dermed, idet i den gamle Postlønningslov var der en Bestemmelse, hvorved en Trebedel i 4de Lønningsklasse A var pensionsberettiget, og da deres Tal forøgedes, saa var det en selvfølge, at man i Fjor forøgede de Pensionsberettigedes Tal med 82, saavidt jeg husker. Men for Telegrafvæsenets Lønningslovs Vedkommende var der efter Lønningsloven af 1875 kun een Pensionsberettiget, Ministeren forlangte 79, men man gik ind paa 15. Det kan ikke negtes, at stiller man det i Forhold dertil, kan dette Forslag paralleliseres dermed. Med Hensyn til den Forhøielse i Udgift, som dette Lovforslag vil medføre, udvise Motiverne, at Summen bliver 31,821 Kr., og at Forhøielsen bliver 22 pCt. Det forekommer mig at være temmelig meget at gaa ind paa. Paa Postvæsenets Lønningslov i Fjor blev det forlangt 24 pCt., men man gik til 16. Ganske vist udvise Motiverne, at ser man paa Begyndelseslønnen i det foreliggende Lovforslag, er den ikke større end efter Loven af 15de Mai 1875. Men det bliver navnlig for Alderstillæggenes Vedkommende, at Forhøielsen sker, idet nogle nu faae Alderstillæg, som ikke fik det tidligere, og disse Alderstillæg ere stillede til 400 Kr., som gives for 5 Aar ad Gangen paa 3 Gange. I Fjor gik man ved Post- og Telegrafvæsenets Lønningslov til et lignende Alderstillæg, nemlig 300 Kr., som gives i 4 Gange, indtil 20 Aars Tjeneste, hvorimod man her vil give dem paa 3 Gange til det 15de Aars Tjenestetid, og Alderstillægene gjennemgaaende her ere højere end paa det Lovforslag, vi vedtog i Fjor. Men jeg tænker, at dette Forslag ligesom det i Fjor vil blive henvist til et Udvalg til Prøvelse for at kunne undersøges angaaende Lønningsstillæggenes, idet de vistnok dog ville blive reducerede ikke saa lidt.

Da dette Lovforslag var for i 1880—81, undergik det den Skæbne, at man udsatte Lønningerne til Loven af 1875, idet man gik ud fra, at der ifkum var gaaet 5 Aar, og at det var snarere billigere end dyrere Løber nu efter de 5 Aars Forløb. Men Loven blev forsøgt i Folkethinget, efter at den var forhandlet, idet man reiste stærk Modstand mod, at man ingen Forøgelse